

- Додаваш пари во секое време
- Дополнително бесконтактна кредитна и дебитна картичка со одобрен лимит
- Електронско и мобилно банкарство

Финансирована
документ
до 3,3%

Нов Зимски
депозит на
УНИ Банка
Твојата Банка

Интервју

Русе Арсов: Говориме за „културни политики“ низ призма на програмски буџети, додека работиме во услови под сите стандарди

Речиси една година Русе Арсов е в.д. директор на Младинскиот културен центар (МКЦ) во Скопје. Претходните десетина години беше програмски директор, но од разговорот што следува дознаваме дека неговата прва функција во МКЦ (порано Дом на млади „25 Мај“) била модел за постер на „Поп-рок фест“ во 1986 година, на негова 7-годишна возраст.

Младинскиот културен центар во Скопје е јавна установа која отсекогаш била дом за прогресивни идеи и културни дејци и која речиси половина век успева да им пркоси на секој бран на шунд и кич. Во текот на целата година со години наназад МКЦ е културно јадро, слободна зона, простор за алтернативниот и независниот уметнички израз, природна средина за младите и сите што се чувствуваат млади.

Во реализацијата на сите програмски активности учествуваат грст професионалци кои по природен пат, врз основа на сопствените можности, знаење, креативност и љубов, го пронајдоа своето работно место во МКЦ. Десетина години како програмски директор, а речиси година дена како в.д. директор (или како прв меѓу еднаквите) во МКЦ е Русе Арсов.

Кога ќе се спомне твоето име често како одговор се добива дека Русе Арсов е „дете на МКЦ“. Практично, колку години од твојот живот си посветил на работата во МКЦ? Како се случи да бидеш толку години во МКЦ?

Ретко можам да издвојам случка од животот, а да не е некако поврзана со МКЦ. Знаам дека кога кон крајот на деведесеттите како средношколец дојдов во МКЦ и од тогашниот директор, Гоце Димовски, добив доверба и слобода да го правам фестивалот на аматерски театри „Лица без маски“, тогашните постари колеги ми велеа: сè е ова супер, но бегај побрзо од овде, зашто кој останал подолго - еве уште сме тука... И еве уште сум тука :). Но, сè почна можеби многу порано, кога во 1986 година за прв пат (на седумгодишна возраст) ме донесоа на проба на групата „Талични Том“ (вратата десно од собата во која тогаш пробуваа „Леб и сол“) и ме сликаа за постер на Поп-рок фест ‘86. И ете, модел не станав – но, културен работник - да :).

Последнава година си в.д. директор, а претходните десетина години беше програмски директор. Со околу 300 настани во МКЦ во текот на годината, што значи да се биде директор на оваа јавна установа во однос на ангажманот и на одговорноста за реализација на програмата?

Одговорност. Одговорност кон публиката, одговорност кон авторите и уметниците, одговорност кон сцената, одговорност кон вработените. Одговорноста па си сака и многу откажувања, физичка и психичка енергија, и најважно – љубов.

Младинскиот културен центар како установа е културно јадро, слободна зона, простор за алтернативниот и независниот уметнички израз, природна средина за младите и сите што се чувствуваат млади. На кој начин се создава програмата на МКЦ? Колку тоа е програмски интерес од внатре, а колку иницијативите доаѓаат од надворешните партнери на МКЦ?

Програмскиот интерес од внатре е да бидеме што е можно повеќе отворени кон надвор. Цврсто стоиме на земја и свесни сме дека сме и креатори на програма, но и сервис. Вредно се работи дванаесет месеци на програмата во МКЦ, но токму концептот на „заедно“ е и многу поинтересен, и многу покреативен и попродуктивен. Главната препрека со која, всушност, се бориме во последниот период се капацитетите на реализација: просторни, технички и човечки.

Столб на програмските активности е малата, но силна екипа во која секој точно знае што се неговите работни задачи и обврски. Има ли шанси во таква екипа да се влезе „со врски“?

Секако. Ако имате некој млад човек, кој сака да работи 24/7, секој викенд и празник, а бога ми и годишниот одмор да го поминува во МКЦ, ќе сака да го работи тоа за барем осумдесет евра под просечната плата, а ќе работи и како програмер, и како координатор, и како организатор и како редар... Тогаш слободно шепнете ми го, веднаш ќе го земам предвид :) Се шегувам, секако. Не ти требаат врски, ако го сакаш (по сето ова погоре) МКЦ.

Во извештајот за работата на МКЦ во минатата година се спомнува вкупна бројка од околу 200.000 посетители на сите ваши настани. Во некои други културни средини менаџерот на таква продукција и посетеност на настаните би бил најбараната личност во државата. Каков е односот кај нас кон културните менаџери, кои остваруваат такви резултати?

Бројката на посетители не е наша произволна ПР-информација, туку извадок од сметководствена евиденција. Но, тоа никако не е заслуга на менаџерот на институцијата, туку резултат на посветената и тимска заедничка заложба на неговите програмски уредници од една, и техничкиот и административен персонал од друга страна. Колку и да звучи чудно за една јавна установа, во МКЦ сите програми се носат на колегиум, каде што „го мериме“ интересот, значењето и потребата од проектите, но и капацитетите тоа да го реализираме.

Она за кое што сум најмногу свесен и горд е дека во МКЦ постои менаџмент од кој на повеќемина можете утре да им доверите да водат културна институција и тоа ќе го прават беспрекорно добро. Можеби токму тој хоризонтален однос внатре, долгогодишното заемно помагање, направил да растеме, созреваме и стекнуваме вештини сите подеднакво.

Каков е твојот став како менаџер и продуцент на културни настани за културната политика кај нас? Веќе имаше многу реакции на резултатите од конкурсите на Министерството за култура, Град Скопје, Агенцијата за филм.. со кои место да се надгради, во одреден степен се девалвира работата на успешните установи?

Политиката е многу чудна работа. За нас во културата многу непозната. И кога ќе направите кованица од зборовите *култура* и *политика* - „културна политика“, сфаќате колку ништо не ви е јасно. Работите, инвестирате, создавате, правите стратегии и следоследи, растете, и – сид! Со години правиме панели, трибини, разговори, гласно говориме каде „шкрипи“, како не може понатаму, но и како може. И, на крај повторно истите грешки. Како да не сакаме да се чуеме, како да не сакаме да се промениме.

Од друга страна премалку сме на број за да можам да разберам дека не можеме да се организираме – но можеби толку сме малку, па имаме премногу политичари и меѓу нас, не знам. Говориме за „културни политики“ низ призма на програмски буџети, додека работиме во услови под сите стандарди, просторни и човечки. А најодговорно тврдам дека професионални капацитети имаме, и тоа многу!

Наспроти односот на државата, јавноста веќе реагира со [#негочепкајтеМКЦ](#). Што значи ваквата поддршка за целата екипа на МКЦ?

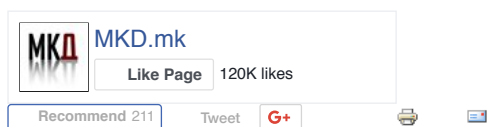
Кога се појави овој хаштаг бевме збунети, но лажна скромност ќе е ако кажам дека внатре, длабоко во нас не бевме горди. Можеби не може државата да не награди финансиски, институционално, технички... Но публиката и голем дел од културните работници го направија тоа - не наградија. На нашето „заедно“ реагираат со „заедно“.

Во програмата за 2019 година најавивте огромен број фантастични уметници и настани од сите области на културата – концерти, претстави, филмови, проекти со европски вредности... На што работи погонот на МКЦ? Има ли дефиниција на ентузијазмот и креативноста на целата екипа на МКЦ, која се впушта во толку сериозни предизвици без да бара ништо за возврат?

Па не сум сигурен дека не бараме ништо за возврат :) Напротив, тоа што го бараме – тоа и го добиваме. Само треба да бидете некоја вечер со нас во МКЦ, да ги видите тие насмеани убави млади луѓе, кои ви се заблагодаруваат за тоа што сте им го овозможиле и прикажале, и јасно е како ќе изгледа следниот работен ден.

Тони Димков

Фотографија: лична архива

Сподели

Култура

[„Прличев – сценски приказ на поетовата судбина...“](#)
[Министерство за култура ќе го менува начинот на...](#)
[Министерството за култура даде нов рок за...](#)
[Денеска изложба по повод 25-годишнината од...](#)
[Министерство за култура: Медиумите манипулираат...](#)
[Реакција на Здружението на историчари, за...](#)

Објавено на

25 Февруари 2019 - 16:00

Поврзани содржини

[Фактори за големата гледаност на турските теленовели на Балкан](#)

[Мојсовски: „Идризово“ почна да личи на затвор со човечко достоинство за осудениците, првпат по 10 години видоа мусака и макарони](#)